

omfattet af den såkaldte positivliste i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre. Der stilles således ikke længere krav om, at der skal være tale om *flere* strafbare handlinger, ligesom kravet om at den strafbare handling skal være *særligt* alvorlig er erstattet af et krav om *grovhed* – eksemplificeret ved den såkaldte positivliste i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre.

De nye regler betyder endvidere, at der kan foretages indberetning af en person, når det ud fra en samlet vurdering af den pågældende, navnlig under hensyn til tidligere begåede strafbare handlinger, må formodes, at den pågældende også i fremtiden vil begå grove strafbare handlinger. I dag er kravet til sådanne indberetninger, at der er tale om »særligt alvorlige strafbare handlinger«.

Herudover er adgangen til at foretage indberetninger med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol udvidet fra kun at omfatte personer og motor køretøjer til også at omfatte både, luftfartøjer og containere. En tilsvarende ændring, som imidlertid endnu ikke er sat i kraft, fremgår af Rådets afgørelse 2005/211 om indførelse af nye funktioner i Schengeninformationssystemet, herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse. I forhold til den nævnte rådsafgørelse – som er gennemført her i landet ved ændringslov nr. 448 af 9. juni 2004 – er det dog som noget nyt præciseret, at indberetninger om de omhandlede genstande kan foretages, når der foreligger konkrete indici for, at de pågældende genstande har tilknytning til grove strafbare handlinger eller alvorlige trusler.

Efter rådsafgørelsens artikel 36 kan der endvidere – i overensstemmelse med national ret – foretages indberetninger på anmodning af nationale sikkerhedstjenester, når der foreligger konkrete indici for, at de oplysninger, der indberettes, er nødvendige for at forebygge en alvorlig trussel fra den pågældendes side eller andre alvorlige trusler mod statens sikkerhed. Dette svarer til, hvad der i dag gælder efter Schengenkonventionens artikel 99, stk. 3. Som noget nyt er det dog præciseret, at hver medlemsstat træffer beslutning om, hvilke myndigheder der skal modtage disse oplysninger.

Rådsafgørelsens artikel 37 fastlægger, hvilke oplysninger, der kan indsamles og videregives – ved udveksling af supplerende oplysninger – til den indberettende myndighed til brug for grænsekontrol eller anden politi- eller toldkontrol inde i landet. Det drejer sig om oplysninger om, at den indberettede person eller genstand er lokaliseret, tid og sted for kontrollen samt årsagen hertil, rejserute og mål, ledsagere eller passagerer, der med rimelighed kan formodes at være

tilknyttet de pågældende personer, benyttet motorkøretøj, båd, luftfartøj eller container, medbragte genstande, samt under hvilke omstændigheder den pågældende person eller genstand er lokaliseret.

Der kan i forbindelse med den målrettede kontrol foretages undersøgelse af personer og genstande i overensstemmelse med national lovgivning. Hvis en medlemsstats nationale lovgivning ikke tillader målrettet kontrol ændres kontrollen automatisk til diskret kontrol for så vidt angår denne medlemsstat.

Rådsafgørelsens artikel 37 svarer indholdsmæssigt til Schengenkonventionens artikel 99, stk. 4 og 5, med de udvidelser der følger af, at kategorien af genstande, der kan indberettes, er udvidet til også at omfatte både, luftfartøjer og containere.

3.10. Indberetninger om genstande, der skal beslaglægges eller anvendes som bevismidler i straffesager

Schengenkonventionens artikel 100 indeholder regler om indberetninger om genstande, der eftersøges med henblik på beslaglæggelse eller som bevismidler i en straffesag. I dag kan der optages oplysninger i SIS om følgende stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne genstande: motorkøretøjer, påhængsvogne, campingvogne, skydevåben, blankodokumenter, identitetspapirer, registreringsbeviser og nummerplader til køretøjer. Herudover kan der endvidere indberettes oplysninger om pengesedler med registrerede numre.

Hvis en myndighed konstaterer, at der foreligger en indberetning vedrørende en forsvunden genstand, kontakter den den indberettende myndighed for at aftale, hvilke foranstaltninger, der skal træffes. Der kan i den forbindelse videregives personoplysninger. Foranstaltninger, der skal træffes, skal være i overensstemmelse med den nationale lovgivning i den medlemsstat, der har fundet den indberettede genstand.

Schengenkonventionens artikel 100 videreføres grundlæggende i rådsafgørelsens artikel 38 og 39, idet der dog for visse genstande ikke stilles krav om, at disse er stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne. Herudover udvides kategorien af genstande, der kan indberettes i SIS II til også at omfatte stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne både, luftfartøjer, industriudstyr, påhængsmotorer og containere, samt stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldiggjorte værdipapirer og betalingsmidler såsom checks, kreditkort, obligationer og aktier. En tilsvarende ændring, som imidlertid endnu ikke er sat i kraft, fremgår af Rådets afgørelse 2005/211 om indførelse af nye funktioner i Schengeninformationssystemet, herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse. Den nævnte